

Sygn. akt III AUa 823/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.) SA Elżbieta Czaja
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 r. w Lublinie

sprawy E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji wnioskodawczynie E. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 15 czerwca 2012 r. sygn. akt VII U 2104/12

oddala apelację.

III AUa 823/12

UZASADNIENIE

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 10 marca 2012 roku odmówił E. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec niespełnienia jednej z przesłanek wymaganych przez przepis art.2 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych – niezarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od ustania prawa do renty.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego wniosła wnioskodawczynie E. K., domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do świadczenia. Zarzucała decyzji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę do wydania decyzji odmawiającej świadczenia poprzez powołanie się na fakt, że w powiatowym urzędzie pracy zarejestrowała się po upływie 30 dni od otrzymania decyzji, którego następstwem jest naruszenie prawa materialnego – art.2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych oraz obrazę przepisu prawa materialnego – art.2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 15 czerwca 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni E. K., urodzona (...), w dniu 14 lutego 2012 roku złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne. Od dnia 25 listopada 1998 roku otrzymywała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Z dniem 1 maja 2011 roku organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia a decyzją z dnia 8 czerwca 2011 roku odmówił przyznania prawa do renty na dalszy okres. Decyzję tę wnioskodawczyni otrzymała w dniu 15 czerwca 2011 roku. Od dnia 12 sierpnia 2011 roku wnioskodawczyni była zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. a od dnia 10 sierpnia 2011 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych. W okresie rejestracji nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Ogólny staż ubezpieczenia wnioskodawczyni do daty złożenia wniosku o świadczenie wynosi 22 lata, 5 miesięcy, 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt.4 ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity DZ.U. 2013.170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zdaniem Sądu Okręgowego powołany przepis określa przesłanki, które muszą być spełnione łącznie – wnioskodawczyni, uprawniona do renty do dnia 30 kwietnia 2011 roku, nie zarejestrowała się w urzędzie pracy w terminie 30 dni od ustania prawa do renty. Przepisy ustawy nie przewidują przywrócenia terminu do zgłoszenia wniosku, nawet w przypadku niezawinionego jego niezachowania przez osobę ubiegającą się o przyznanie takiego uprawnienia. W związku tym Sąd Okręgowy orzekł, że niespełnienie tej przesłanki uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Od tego wyroku apelację wniosła wnioskodawczyni E. K. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucała naruszenie prawa materialnego wskutek błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania przepisów art.2 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych poprzez przyjęcie, że zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. po upływie wymaganego czasu i przez to nie przysługuje jej zasiłek przedemerytalny oraz pominięcie przy wydawaniu wyroku zebranego w sprawie materiału dowodowego dotyczącego wprowadzenia w błąd przez urzędnika ZUS. Wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie zasiłku przedemerytalnego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza zarzucanego naruszenia prawa materialnego – przepisu art.2 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity DZ.U. 2013.170). przepis ten określa przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia dla osoby, która utraciła prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Przesłanki te muszą być spełnione łącznie:

1. zarejestrowanie się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy;
2. pobieranie renty nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat;
3. ukończenie wieku 55 lat (kobieta), 60 (mężczyzna);
4. wykazanie do dnia złożenia wniosku o świadczenie okresem ubezpieczenia uprawniającym do emerytury, a wynoszącym dla kobiet 20 lat, dla mężczyzn 25 lat.

Stan faktyczny w sprawie jest bezsporny – wnioskodawczyni była uprawniona do renty od dnia 25 listopada 1998 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku, a zatem przez wymagany okres, w dniu 5 stycznia 2009 roku ukończyła wiek 55 lat, do dnia zgłoszenia wniosku o świadczenie przedemerytalne legitymuje się okresem ubezpieczenia 22 lat, 5 miesięcy i 4 dni. Prawo do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy przysługiwało jej do dnia 30 kwietnia 2011 roku i po złożeniu przez nią kolejnego wniosku o ustalenie prawa do renty, organ rentowy decyzją z dnia 8 czerwca 2011 roku odmówił jej prawa do świadczenia. Skoro prawo do renty ustało z dniem 30 kwietnia 2011 roku, wymagany w cytowanym przepisie termin 30 dni do zgłoszenia się do powiatowego urzędu pracy celem zarejestrowania jako bezrobotna, upłynął z dniem 30 maja 2011 roku. Wnioskodawczyni natomiast zgłosiła się do Powiatowego Urzędu Pracy w P. w dniu 2 sierpnia 2011 roku.

Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że przesłanka zarejestrowania się w określonym w ustawie terminie jest wymagana łącznie z pozostałymi odnoszącymi się do wieku, stażu ubezpieczeniowego i okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. W powołanej ustawie o świadczeniach przedemerytalnych ustawodawca nie przewidział możliwości przywrócenia terminu do zgłoszenia wniosku o zarejestrowanie, traktując ten warunek jako przesłankę prawa materialnego.

Z uwagi na powyższe argumenty bezzasadny jest zarzut apelacji pominięcia przy wydawaniu wyroku materiału dowodowego dotyczącego wprowadzenia w błąd przez pracowników ZUS. Jak słusznie podniósł Sąd Okręgowy zachowanie przewidzianego terminu do dokonania rejestracji w urzędzie pracy jest warunkiem uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, a ustawodawca nie uregulował kwestii przywrócenia terminu do tej czynności. W tej sytuacji nie zachodziła potrzeba prowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność przyczyn, z jakich wnioskodawczyni nie dokonała czynności w terminie.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.